

Artikel van de Maand – Oktober 2009

Geestelijke krachtmetingen als zendingsmethode – III – Samuël & Koningen

Door Dr. Steef van 't Slot

Afwisselend met de serie van twaalf zendingsthema's in Genesis kijken we naar bijbelse voorbeelden van geestelijke krachtmetingen bij voorhoede-gevechten. Eerder keken we naar zulke gebeurtenissen tussen Mozes en Farao, en naar Israëls latere tegenstanders, Amalek en Bileam. De volgende fase van Israëls geschiedenis (beschreven in Jozua en Richteren) toont dat bij diverse gebeurtenissen Gods 'held van de dag' een rechtvaardige strijd uitvecht en daarbij op wonderbaarlijke wijze door God geholpen wordt. Hoewel deze veldslagen ook als geestelijke krachtmetingen bekeken kunnen worden, wordt de lijst dan wel erg lang; het is beter deze gevechten te zien als beeld van de gebruikelijke geestelijke strijd die alle gelovigen te leveren hebben. Daarom zullen we ons in deze serie over geestelijke krachtmetingen concentreren op de overduidelijke botsingen tussen God en een vijandige koning of afgod.

Onze eerste observatie betreft een verhaal in Samuel¹: Gods Ark was door de Filistijnen buitgemaakt en neergezet in Dagon's tempel. Nu kan geen afgod in tegenwoordigheid van Israëls God staande blijven: het beeld viel tweemaal om en de bevolking kreeg grote zweren. Het is een van de meest directe geestelijke krachtmetingen in de Bijbel, tussen God en een afgod, zonder menselijke tussenkomst, maar waar niettemin de mensen leerden dat slechts één God God is en dat hun afgoden met Hem vergeleken minderwaardig zijn. Het hoofddoel van wereldzending is, mensen te tonen dat er slechts één ware God is!

Een ander verhaal, dat van David en Goliath², kan duidelijk als geestelijke krachtmeting beschouwd worden – ondanks de fysieke uitdrukking ervan – : de reus maakte de fout niet slechts het volk en de koning³, maar ook Israëls God uit te dagen.⁴ Dat kostte hem zijn leven en het zendingsdoel was hetzelfde: 'en de hele wereld zal weten dat er een God is in Israël' (v. 46b). Deze daad van geloof alleen al kwalificeert David als volmondig zendeling – een trek die we ook in zijn Psalmen herhaaldelijk tegenkomen.⁵

Voorts lezen we in Koningen hoe, na de scheuring van het Koninkrijk Israël, grove afgoderij plaatsvond in het noordelijke deel, het Tienstammenrijk. Toen God een man stuurde om tegen het afgodenaltaar te profeteren, verzette koning Jerobeam I zich daartegen, maar toen de koning de profeet wilde laten arresteren verschrompelde zijn hand en, vernederd, smeekte hij de profeet voor zijn genezing te bidden.⁶ In deze geestelijke krachtmeting toonde God

¹ 1 Sam. 4-6

² 1 Sam. 17

³ 1 Sam. 17:8-10

⁴ 1 Sam. 17:26,36,43-47

⁵ Ik hoop volgend jaar een artikel te wijden aan zendingsthema's in de Psalmen

⁶ 1 Kon. 13:1-6

Zichzelf superieur aan de kalf-goden van het noordelijk rijk. Het is een goed voorbeeld van hoe een enkele zendeling een staatshoofd kan confronteren met Gods kracht.

Een grotere krachtmeting, en meer zichtbaar op nationaal niveau, vond plaats toen Elia koning Achab en diens 950 Baäls- en Asjerapriesters met de vraag confronteerde wie nu eigenlijk de ware God is. Zoals we weten faalden die priesters en hun goden totaal en God toonde Zichzelf superieur aan hen allen, door het met water overgoten altaar en het offer daarop door vuur te verteren.⁷ Het gewenste missiologische resultaat onder de afvallige Israëlieten was hetzelfde: ze beleden opnieuw de God van Israël als de enig ware God.

Verderop in Koningen vinden we twee kleinere geestelijke krachtmetingen.⁸ Koning Achab werd aangevallen door koning Benhadad van Aram. God wilde die gelegenheid gebruiken om laatstgenoemde te oordelen, maar Achab herkende dat doel niet – want dat kan slechts met geloofsogen worden waargenomen. Hoewel koning Achab zijn rol onvrijwillig speelde, werd hij de eerste keer bevrijd,⁹ maar verpestte Gods geplande oordeel over Benhadad na de tweede keer¹⁰ – hetgeen hem uiteindelijk zijn eigen leven kostte.¹¹ In beide gevallen waren het doel en de boodschap dezelfde: ‘dan zult gij weten dat Ik de Heer ben’.¹²

Jaren later kwam een Aramese legerofficier na zijn genezing tot dezelfde conclusie: ‘Nu weet ik dat er in de hele wereld geen God is behalve in Israël’.¹³

Een van de indrukwekkendste verhalen uit het Koningentijdperk is de vertelling van hoe Jeruzalem belegerd werd door de Assyrische koning Sanherib, ten tijde van Hizkia's regering.¹⁴ Deze heidense vorst had de brutaliteit om het volk, de koning en de God van Israël uit te dagen, door te beweren dat hij machtiger was dan de goden van de volken die hij overwonnen had en dat hij Israël op dezelfde wijze zou onderwerpen. Hij beweerde dat God niet in staat was Israël te redden, hetgeen hij tweemaal uitsprak en eenmaal opschreef.¹⁵ Het resultaat was verschrikkelijk: zijn leger van 185.000 man werd door de Heer in een nacht geveld. Sanherib keerde vernederd naar zijn land terug en daarmee wist het hele Assyrische volk dat de God van Israël machtiger is dan enige van hun eigen goden. Sanherib zelf stierf korte tijd later door de hand van zijn eigen zoons, terwijl hij aanbad in de tempel van zijn god – die dus kennelijk niet in staat was zijn aanbidder te beschermen.

In alle gevallen waren de godvruchtige deelnemers aan deze geestelijke krachtmetingen moedig genoeg om volledig op de Heer te vertrouwen, vooral wanneer het een kwestie van leven of dood betrof. In het artikel van januari gaan we kijken naar andere zendingen die dat durfden: Daniël en zijn vrienden. Echter, de komende twee maanden vervolgen we de serie van twaalf zendingsthema's in Genesis.

⁷ 1 Kon. 18:16-39

⁸ 1 Kon. 20

⁹ 1 Kon. 20:1-21

¹⁰ 1 Kon. 20:22-34

¹¹ 1 Kon. 20:42 & 22:37

¹² 1 Kon. 20:13b,28b

¹³ 2 Kon. 5:15

¹⁴ 2 Kon. 18:17 – 19:37; Jes. 36 & 37 in 701 v. Chr.

¹⁵ 2 Kron. 32:14-19

